

De kerkrazzia

Op een zondagochtend zat ik in de kerk.
Opeens hoorde ik Duitsers aankomen.
Ze kwamen op me af.
Ze hadden enge hoeden op, dat was best wel maf.
Ze keken met een grovere blik op me, het was best akelig.
Ze zeiden: 'Komm mit arbeiten.'
Ze hielden een pistool op mijn hoofd.
Ik moest wel mee, maar het was niet beloofd.
Ik zat in de trein naar Duitsland.
Ik dacht aan mijn moeder en aan mijn kinderen.
Het was gewoon verschrikkelijk, het deed gewoon pijn in mijn hoofd.
Mijn vrouw miste ik natuurlijk ook.
Ik wou niet weten wat me te wachten staat.
Ik had gelukkig een foto van mijn kinderen en mijn vrouw, die houd ik goed paraat.
Daar aangekomen kreeg ik het benauwd.
Ik wist wat me te wachten stond.
Ik werd heel erg in de gaten gehouden onder mijn werk.
Het waren geen vrouwen, maar mannen ze waren best wel sterk.
Opeens hoorde ik een vliegtuig, hij beschoot de Duitsers.
O nee, hij raakte ook mijn vriend.
Hij was aardig en hij had dat niet verdiend.
Ik was vrij, het was afgelopen.
Ik kwam thuis en barstte in tranen.
En een paar dagen later kwamen de veteranen.

Einde

Rik Poels
Basisschool de Merwijck, Kessel

